

SalmoTech AS
Pb 23

7901 RØRVIK

Adm.enhet: Kyst- og havbruksavdelingen
Saksbehandler: Røyrane-
Løtvedt/Landhaug/Moberg

Telefon:

Vår referanse: 16/9137

Deres
referanse:

Dato: 12.07.2017

Att:
Vibecke Bondø

SalmoTech AS - svar på søknad om utviklingstillatelse

1. Innledning

Fiskeridirektoratet viser til søknad fra SalmoTech AS den 6. juli 2016, hvor det søkes om 6 utviklingstillatelse til akvakultur av laks, ørret og regnbueørret. Videre ble det levert supplerende opplysninger i e-post av 7. juni 2017. Søknaden fra SalmoTech AS tar sikte på å utvikle konseptet «SalmoWell».

2. Søknaden

2.1 Innledning

SalmoTech AS mener at teknologien som utvikles i det omsøkte prosjektet vil bidra til å løse flere av de største miljø- og arealutfordringene i næringen: lakselus (og potensielle vannbårne trusler som AGD, alger og maneter), fiskehelse og fiskevelferd, organisk belastning og fôrforbruk på en miljøvennlig måte.

I det følgende gjengis i hovedtrekk de deler av søknaden som har hatt avgjørende betydning for vedtaket.

2.2 Konseptet

Bakgrunnen for SalmoWell-konseptet er et ønske om å produsere matfisk av laks med minst mulig håndtering og best mulig fiskevelferd, for å oppnå bedre tilvekst og lavere svinn. SalmoWell er et sammensatt konsept bestående av flere komponenter, og søker har som målsetning at utviklingen skal lede til et helhetlig kommersialiserbart konsept. Konseptet tar utgangspunkt i produksjonsteknologi som industrien benytter i dag, og

eksisterende løsninger ved valg av not og flytekrager. Konseptet innbefatter derfor utvikling av teknisk utstyr som skal benyttes på merder som er i allmenn kommersiell bruk i dag. I prosjektet skal det utvikles:

1. En ny type skjerm rundt noten, omtalt som «bioskjermen», for å kunne skille oppdrettsfisk fra kontakt med villfisk, parasitter og patogener. Bioskjermen skal holde på et ferskvannsløkk.
2. En mer energieffektiv avsaltingsteknologi sammenlignet med dagens løsninger, og et flytende ferskvannslager omsluttet av en presenning i polyvinylklorid (PVC)
3. Systemer for vannbåren fôrtransport
4. Et regulerbart system for undervannsføring som kan påvirke fiskens plassering i vannsøylen
5. Autonome droner med tilhørende sensorikk som aktivt overvåker vannkvalitet og tekniske komponenter

Søker mener at innovasjonshøyden i prosjektet skiller seg fra andre utviklingskonsepter, ved at fokus er rettet mot forebygging og ikke behandling. SalmoWell representerer i følge søker et teknologiløft som gir oppdrettsnæringen en alternativ produksjonsteknologi, som muliggjør forebygging av eksponering mot lusepåslag, AGD samt patogene bakterier og virus (som for eksempel PD).

3. Rettslig grunnlag

Bestemmelser om utviklingstillatelser og hjemmel for tildeling finnes i FOR-2004-12-22 nr. 1798: Forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5:

§ 22. Særlige formål

(..)

Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

§ 23. Generelle vilkår for tildeling og fornyelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (..)

§ 23b. Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere.

(..)

4. Fiskeridirektoratets vurdering

4.1 Generelt

Avgjørelsen om det skal innvilges utviklingstillatelser bygger på en skjønnsmessig, faglig vurdering. Det følger av retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelse¹ at det er opp til forvaltningens skjønn å vurdere prosjektet og om kriteriene for tildeling er oppfylt. Søker har ikke rettskrav på å få tildelt utviklingstillatelse selv om prosjektet innebærer betydelige investeringer og innovasjon. Det stilles strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelser og listen for å få slik tillatelse ligger høyt.

Laksetildelingsforskriften § 22 annet ledd slår fast at formålet med utviklingstillatelser er «...å bidra til å utvikle teknologi som kommer næringen til gode.» Laksetildelingsforskriften § 23b gir Fiskeridirektoratet hjemmel til å tildele tillatelser til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til «å utvikle teknologi» som kan «bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene» som akvakulturnæringen står overfor, «...blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.»

Søker kan få tildelt utviklingstillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. I følge retningslinjene vil også hva som skal anses som betydelig innovasjon være en skjønnsmessig vurdering. Forvaltningen vil ta utgangspunkt i definisjonen av hva som er utviklingsarbeid og vurdere om det konkrete prosjektet vil innebære tilstrekkelig innovasjon.

Retningslinjene viser til Statistisk sentralbyrå sin definisjon som definerer utviklingsarbeid som «...systematisk virksomhet som anvender eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring, og som er rettet mot: å framstille nye eller vesentlig forbedrede materialer, produkter eller innretninger.» Med utgangspunkt i SSBs definisjon og presiseringen i retningslinjene vil den aktuelle innovasjonen innenfor ordningen med utviklingstillatelser måtte være ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi. Det stilles videre krav om at innovasjonen er «betydelig».

Hovedkriteriene for utviklingsarbeid er at det skal inneholde et nyhetselement og at det er knyttet en viss form for usikkerhet til resultatet. Fiskeridirektoratet må vurdere hvorvidt konseptet kan sammenlignes med eksisterende teknologi, hva som eventuelt er forskjellig fra nærmeste sammenligningsgrunnlag, og i hvilken grad dette påvirker usikkerheten i resultatet og innovasjonspotensialet.

¹ Retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelse til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret, Nærings- og fiskeridepartementet 12.01.16

4.2 Vurdering av SalmoWell-konseptet

Bakgrunnen for SalmoWell-konseptet er i følge søker ønsket om å produsere matfisk av laks med minst mulig håndtering og best mulig fiskevelferd, for å oppnå bedre tilvekst og lavere svinn.

Komponentene skal i følge søker styres gjennom en miljøplattform («EcoRig»), en spesialkonstruert flåte med flere tilknyttede egenskaper.

Søker beskriver at miljøplattformen vil innbefatte avsaltingsteknologi, utfôringsteknologi, oksygenproduksjon og en sentral for overvåking av vannkvalitet. Søker opplyser at miljøplattformen som er tilknyttet merdene vil være «navet» i konseptet. Miljøplattformen skal være helautomatisk, slik at anlegget kan driftes ubemannet. Plattformen skal altså inneholde alt av utstyr som trengs i produksjonen. Det nevnes blant annet en styrings- og overvåkingsentral som inkluderer data fra prototype bioskjerm, prototype drone og fastmonterte sensorer, avsaltingsanlegg, vannbasert fôringsanlegg med PLS og fôrlager, system for ferskvannsproduksjon, kompressorer og system for oksygenproduksjon. Sensorer skal samle inn data fra produksjonen, som så prosesseres i en styringsenhet. Styringsenheten regulerer tilførsel av ferskvann, fôr og oksygen. Søker presiserer at det ikke foreligger tekniske spesifikasjoner for miljøplattformen per 07.06.2017, og det presiseres videre at selve plattformskonstruksjonen ikke vil være en innovasjon, men at det innovative ligger i funksjonene som skal være om bord.

Søker beskriver videre i søknaden at de ønsker å utvikle en bioskjerm. Søker hevder at bioskjermen vil utgjøre ny og banebrytende innovasjon. Samtidig opplyses det at idéen til bioskjermteknologien bygger på erfaringer fra bruk av luseskjørt. Bioskjermen er en sirkulær duk der sideveggene strekker seg 5 meter ned i vannsøylen.

Bioskjermen, kalt «Protector» beskrives på søknadens side 9 som *«...en robust konstruksjon som skal fungere som et effektivt skille mellom oppdrettsfisk og omliggende vannmiljø»*. Søker skriver videre at *«...bioskjermen representerer helt ny teknologi både i materialvalg og utforming, blant annet i forhold til stivhet. Den er sammensatt av flere flyteringer oppå hverandre over vannoverflaten, og «...kan tåle et vesentlig overtrykk av ferskvann»*. Ifølge søker viser det seg at for vanlige luseskjørt kan deler av vannstrømmen komme opp i overflaten innenfor luseskjørtet og på den måten bringe med seg luselarver/lakselus inn til fisken. I den sammenheng skriver søker at *«...bioskjermen skal imidlertid ha tilstrekkelig stivhet til å lede den ytre vannstrømmen rundt merden og fisken»*.

Påstandene i kursiv som nevnes ovenfor er ikke ytterligere underbygget i søknaden. Søker har etter Fiskeridirektoratets syn ikke i tilstrekkelig grad dokumentert og sannsynliggjort at løsningene vil fungere som beskrevet i søknaden. Retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelser inkluderer en liste med dokumentasjon som bør følge med en søknad, og i denne listen nevnes det blant annet *«Dokumentasjon av dimensjonerende*

konstruksjonsanalyser og eventuelle plantegninger». I denne sammenheng ville det være naturlig at søker fremla innledende betraktninger, beregninger og eventuelt analyser som indikerte hvilken utforming og stivhet konstruksjonen måtte ha for å håndtere aktuelle miljølaste, og hvordan strømningsbildet inne i- og rundt merden ville endre seg for ulike designvalg. Dette gjelder da utover skissene som søknaden allerede inneholder.

Oksygenivået innenfor bioskjermen skal kontrolleres til enhver tid, noe som skal gi fisken mulighet til å trekke opp for å få optimal oksygenmetning som igjen kan redusere stress. I følge søker skal bioskjermen kunne håndteres med dagens arbeidsbåter. Det er ikke avklart hvordan den skal festes, men søker presenterer to ulike metoder: 1) innfestning direkte i flytekragen via gjennomføringer i noten, eller 2) montering av doble innfestningspunkter, både innvendig og utvendig på noten. Det opplyses om at det vil være stor belastning fra ytre miljø på bioskjermen, men at søker på nåværende tidspunkt ikke kjenner kreftene som vil virke og dermed heller ikke hvor stor merbelastning bioskjermen vil påføre merd og fortøyning. Fortøyningen i konseptet er for øvrig heller ikke beskrevet.

Fiskeridirektoratet vurderer det slik at søker ikke i tilstrekkelig grad har dokumentert at bioskjermen vil fungere som forutsatt i søknaden. En videreutvikling av et skjørt eller en bioskjerm vil kunne være positivt for akvakulturnæringen, ettersom dette kan hindre eller begrense oppvirvling av saltvann og lakselus i ferskvannsløkket i merden.

Fiskeridirektoratet vurderer likevel utviklingen av bioskjermen til i større grad å være en naturlig videreføring av eksisterende teknologi enn en teknologisk nyvinning.

Videre ønsker søker ved hjelp av bioskjermen å lage et ferskvannsløkk i merden.

Ferskvannsløkket skal skape et merdmiljø som er lite attraktivt for lakselusen. Ettersom bioskjermen er åpen i bunnen har fisken tilgang til hele vannsøylen i noten. Ferskvannet som tilføres i øvre del av bioskjermen vil blandes med saltvannet i nedre sjikt som følge av bølger og strøm. Dette skaper brakkvannsforhold inne i bioskjermen. Søker mener at dersom fisken merker irritasjon som følge av lus, så vil den kunne oppholde seg i brakkvannsløkket til lus slipper. Søker skriver at det vil være liten utveksling av vannkvaliteter inne i bioskjermen og at ferskvannet som tilføres derfor må tilsettes oksygen før det slippes ut i bioskjermen.

I en rapport² utarbeidet av NOFIMA, som søker selv nevner, er det referert til et forsøk som Oxyvision AS gjennomførte vinteren 2015.³ Her ble det undersøkt om det var mulig å lage et ferskvannsløkk i toppen av en merd for enklere og mer skånsom behandling mot AGD. I NOFIMA-rapporten refereres også til andre prosjekter som

² Rapport: «Beste praksis for medikamentfrie metoder for lakseluskontroll (MEDFRI) – Faglig sluttrapport», 10/2017, <https://nofima.no/pub/1471259/>

³ http://www.rantexmarine.no/images/nyheter/NF_2015_N6%20s%2056-59%20Ferskvannsløkk.pdf, <http://kyst.no/nyheter/tester-ferskvannsløkk-som-agd-behandling/>

- NFR prosjektet *Selftreatment*, der man ser på ulike løsninger for etablering av ferskvann/brakkevannslukk i merd
- *Bjørøyaprojektet* med brakkevannslukk i merd med luseskjørt
- *Salmar Farming* som tester ut brakkevannslukk i innermerd med tilførsel av oksygen.

Det har altså blitt testet ut løsninger tilsvarende det omsøkte konseptet i nyere tid. Det er kjent at lakselus ikke trives i ferskvann og derfor slipper taket fra fisken etter en viss eksponeringstid. Fiskeridirektoratet mener at det derfor er sannsynlig at et ferskvannslukk kan bidra til å redusere lusepåslaget i den aktuelle merden. Det kan likevel diskuteres om bioskjermens vertikale utstrekning på maksimalt 5 meter i vannsøylen, vil være tilstrekkelig for dette formålet ettersom partikkelbevegelsen i vannet går lengre ned enn selve bølgeamplituden.

Søker mener at konseptet SalmoWell reduserer behovet for håndtering av fisk betydelig, og at prosjektet derfor fremmer fiskevelferd og bidrar til å redusere svinn. Med bakgrunn i ferskvannslukkets potensielle effekt på lakselusen, er dette en påstand Fiskeridirektoratet kan være enig i under forutsetning av at SalmoWell vil fungere som beskrevet i søknaden.

I NOFIMA-rapporten beskrives det utfordringer ved å benytte avlusning ved hjelp av ferskvannslukk. Disse utfordringene er gjengitt i søknaden, uten at man i søknaden fra SalmoTech AS kan vise til noen dokumentasjon på hvordan man har tenkt å overkomme disse utfordringene. Fiskeridirektoratet finner det altså ikke dokumentert at SalmoTech AS sin løsning for ferskvannslukk vil fungere bedre enn det som allerede er kjente metoder i dag.

Videre opplyser søker at det skal utvikles et avsaltingsanlegg i prosjektet, kalt «Salina». Her skal det produseres ferskvann som forsyner bioskjermen. Ifølge søker er avsaltningsteknologien en vesentlig del av konseptet. Målet er å utvikle en energieffektiv løsning med 50-70% redusert energibehov sammenliknet med løsninger som er under utvikling i dag. Søker mener dette skal gjøre konseptet konkurransedyktig sammenliknet med produksjon i tradisjonelle merder, noe som er nødvendig for at teknologien skal bli kommersielt interessant. I følge søker skal anlegget kunne avsalte opptil 20 000 m³ per døgn. Anleggets strømforsyning vil enten komme fra diesellaggregat eller landstrøm. Avsaltingsprosessen skal effektiviseres gjennom å endre konfigurasjonen i avsaltingsenheten (dobbel passering og reduksjon av trykk mot membran), gjenvinne varme fra miljøplattformens eksosanlegg for oppvarming av vann i forkant av avsalting, samt utvikle løsninger med nanoteknologi som gir mer selektive membraner og som kan produsere den ferskvannskvaliteten som er relevant for fisken.

Verdier for avsaltingskapasitet, faktisk strømforbruk og energibesparelse er for øvrig ikke dokumentert.

Fiskeridirektoratet er kjent med at det eksisterer teknologi for å avsalte sjøvann, og søker opplyser selv at det finnes flere varianter av avsaltningsteknologi som kan benyttes i konseptet. Fiskeridirektoratet kan ikke se at det er dokumentert at avsaltingsmetoden

SalmoWell vil benytte innebærer en vesentlig forbedring sammenlignet med den teknologien som allerede er allment tilgjengelig.

Som nevnt i søknaden ønsker søker å utvikle nye fôrprodukter med andre egenskaper, deriblant flyteevne. Dette for at flytefôr kombinert med avskjerming skal gjøre at fôret holder seg lengre inne i merden og samtidig forhindrer spredning til nærmiljøet. Utviklingen av flytefôret vil være et prosjekt som ledes av BioMar. Det fremgår av retningslinjene for behandling av søknader side 1 at *«(o)rdningen er avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner, og den omfatter derfor ikke prosjekter som for eksempel dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med mer»*. Fiskeridirektoratet utelukker ikke at flytefôr kan bidra til redusert organisk belastning og bedre fôrutnyttelse, men utvikling av nye fôrprodukter kan likevel ikke tillegges vekt ved vurderingen av søknaden.

Søker skriver videre at det er behov for ny kunnskap blant annet innen utvikling av reguleringsteknikk for innmating/ blanding av fôr og ferskvann. I tillegg skal det utvikles et regulerbart utfôringspunkt med vannbærent fôrtransportsystem. Undervannsfôring er etter det Fiskeridirektoratet kjenner til allment tilgjengelig på markedet i dag hos ulike leverandører, eksempelvis Storvik Aqua⁴ og Akva Group⁵. Storvik sitt appetittstyrte fôringssystem kan justere utfôringspunktet i vannsøylen og benytter vann som transportmedium. Den største forskjellen fra eksisterende systemer til det som skal utvikles i SalmoWell-konseptet, er slik Fiskeridirektoratet ser det at fôret i SalmoWell-systemet skal flyte oppover. Fiskeridirektoratet kan ikke se at det vannbårne fôrtransportsystemet SalmoTech vil benytte seg av innebærer betydelig innovasjon.

Søker beskriver også i søknaden at de ønsker å utvikle en autonom, kabelløs drone «Aquadrone» med tilhørende brukergrensesnitt for overvåking og fjernstyring. Denne beskrivelsen svarer i realiteten til en AUV (Autonomous Underwater Vehicle). Den skal være formet som en torpedo med propell som fremdriftsanordning. Propellen skal være «innkapslet» for å beskytte selve dronen og omkringliggende utstyr.

Teknologien bak den autonome undervannsfarkosten som søker ønsker å utvikle anses som eksisterende og kjent ettersom slike farkoster kan anskaffes på det kommersielle markedet. Det kan i den sammenheng blant annet henvises til det amerikanske selskapet Bluefin Robotics og det norske selskapet Kongsberg Maritime (KM). KM sin produktportefølje⁶ består av seks ulike AUVer. KMs AUV kalt REMUS 100 er muligens den modellen som er mest sammenliknbar med dronen SalmoWell ønsker å utvikle.

AUVene leveres med programvare⁷ slik at ruter kan planlegges og data kan analyseres. Det kan også vises til KMs produkt Eulume som er en modulær, fleksibel robot som har samme

⁴ <http://storvikaqua.no/produkter/af/>

⁵ <http://www.akvagroup.com/produkter/merdbasert-akvakultur/f-ringsanlegg/undervannsf-ring>

⁶ <https://www.km.kongsberg.com/ks/web/nokbg0240.nsf/AllWeb/D5682F98CBFBC05AC1257497002976E4?OpenDocument>

⁷ Kongsberg AUV SYSTEMS s.8,

[https://www.km.kongsberg.com/ks/web/nokbg0397.nsf/AllWeb/E6A084C5FC13CBA2C125754A0048D4B8/\\$file/420791_AUV-Defence-Applications.pdf?OpenElement](https://www.km.kongsberg.com/ks/web/nokbg0397.nsf/AllWeb/E6A084C5FC13CBA2C125754A0048D4B8/$file/420791_AUV-Defence-Applications.pdf?OpenElement)

svømmemønster som en slange. Denne benyttes til inspeksjon-, vedlikehold- og reparasjonsoppdrag, hvilket søker beskriver som arbeidsområde også for sin drone. Også undervanns dockingstasjoner er teknologi som eksisterer. Bluefin Robotics og den amerikanske uavhengige forsknings- og utviklingsorganisasjonen Battelle har i et samarbeid utviklet OceanHubTM⁸.

Fiskeridirektoratet kan heller ikke på dette punktet se at søker dokumenterer hvordan deres droner skal innebære betydelig innovasjon sett opp mot de produkter som allerede finnes på markedet.

I følge laksetildelingsforskriften § 23b annet ledd skal utviklingsarbeidet skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk. De omsøkte tiltakene kan ikke bare være en naturlig videreutvikling av det som har blitt benyttet tidligere.

Hvorvidt søknaden oppfyller vilkårene er basert på en helhetsvurdering. Fiskeridirektoratet sin vurdering er at de tiltakene som er beskrevet i stor grad tar utgangspunkt i eksisterende teknologi. Å sette sammen kjente elementer på en ny måte kan i noen tilfeller innebære innovasjon, men Fiskeridirektoratet kan likevel ikke se at dette er tilfellet når det gjelder denne søknaden. Luseskjørt er allment tilgjengelig og utviklingen av bioskjermen vurderes å være en naturlig videreføring av dette. Bruk av ferskvannsløkk til bekjempelse av lus er også et tiltak som har vært under uttesting av andre aktører i lengre tid. Undervannsføring, avsaltingsteknologi og AUV-teknologi anses også å være allment tilgjengelig.

Det følger av den ikke-uttømmende listen over dokumentasjon som bør legges ved søknaden på s. 2 i retningslinjene at det i søknader om utviklingstillatelse bør gis en inngående beskrivelse av prosjektet. Videre fremgår det at en slik beskrivelse bør omfatte en redegjørelse av hvordan prosjektet skiller seg fra tidligere teknologi og at også mer detaljert teknisk dokumentasjon, slik som dimensjonerende konstruksjonsanalyser bør inngå. Kun hvor søker i tilstrekkelig grad har beskrevet sitt konsept vil direktoratet være i stand til å vurdere om vilkårene er oppfylt. Etter direktoratets vurdering er det ikke tilstrekkelig at man skisserer hvilken kjent teknologi man ønsker å ta utgangspunkt i og tilknytter seg leverandører av denne teknologien. Prosjektet må ha kommet lengre for å tildeles utviklingstillatelse.

Søknaden fra SalmoTech AS baserer seg som tidligere nevnt på allerede kjent teknologi. Søker har gjennom søknaden ikke i tilstrekkelig grad dokumentert hvordan de ulike delene av konseptet skal videreutvikles slik at de blir mer effektive enn eksisterende løsninger.

Selv om man legger til grunn at søknaden hadde vært bedre dokumentert, finner vi fortsatt at søknaden baserer seg på kjent teknologi, og at de foreslåtte tiltakene slik de fremgår av søknaden uansett ikke vil innebære betydelig innovasjon.

⁸ <https://www.battelle.org/docs/default-source/government-offerings/national-security/undersea-systems-technologies/battelle-2014-undersea-uuv-docking-replen-station.pdf?sfvrsn=8> og <https://www.youtube.com/watch?v=jLgqj8RWDC0>

Fiskeridirektoratet har etter dette kommet til at det omsøkte konseptet ikke oppfyller kravet om «*betydelig innovasjon*», jf. laksetildelingsforskriften §23b. Fiskeridirektoratet avslår søknaden på dette grunnlaget.

Ettersom Fiskeridirektoratet har kommet til at vilkåret om betydelig innovasjon ikke er oppfylt, går vi ikke inn på vurderingen av hvorvidt prosjektet innebærer betydelige investeringer.

Fiskeridirektoratet går heller ikke inn på i hvilken grad prosjektet kan anses å løse en eller flere av miljø- eller arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor.

Fiskeridirektoratet anser for øvrig saksbehandlingen av søknaden å være i tråd med utrednings- og veiledningsplikten i forvaltningsloven §§ 11 og 17.

5. Fiskeridirektoratets vedtak

Etter en vurdering av søknaden har Fiskeridirektoratet kommet til at det omsøkte prosjektet ikke oppfyller vilkåret om «*betydelig innovasjon*», jmfør laksetildelingsforskriften §§ 22 annet ledd og 23b første og annet ledd.

Fiskeridirektoratet avslår etter dette søknaden fra SalmoTech AS om 6 utviklingstillatelser.

6. Klagerett

Dette vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Se vedlagte klageskjema.

Med hilsen

Øyvind Lie
direktør

Anne B. Osland
seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

SalmoTech AS

Pb 23

7901

RØRVIK